

Maža za jermenje.

Najbolja maža za homote, jermenje in v obče za vprego konj je taka, ki se napravi, iz parkljev in piščel goveje živine. Napravi pa se maža tako-le. Parklji in piščeli se stolčejo in potem se dene taka zmes v kotelj, da se skuha. V kotelj se prilije od časa do časa kropa, da ostane v njem vedno enako vode. Kedar čutiš, da je blizo že vsa mašča prišla iz one zmesi na vrh, odstavi kotelj in naj se mašča razhladi. Na to pa poberi raz vodo vso maščo ter jo vlij v kak vrč ali veliko steklenico. Njo pa postavi potlej na kako toplo mesto, vodo, ki se nacedi še iz mašče, je treba odliti in če je ni več v mašči, tedaj zadelaj vrč dobro in mažo imaš tako, kakor ti je nima noben mazač prodati.

Sejmovi. Dne 29. junija v Gomilici. Dne 30. junija v Biši. Dne 1. julija v Mariboru, pri sv. Petru pri Radgoni, na Spodnji Polskavi, v Zrečah in v Reichenburgu. Dne 2. julija v Št. Ilji pri Slov. Gradci, na Ptujski gori, v Petrovčah, na Polensaku, v Radgoni, na Remšniku in na Tinskem.

Dopisi.

Iz Ptuja. (Odbor Slovenskega pevškega društva) prosi vse poverjenike, katerim so se poslale nabiralne pole, da blago volijo, čim prej mogoče, pobrati in doposlati društvenino za leto 1889. Isto tako naj storijo tudi posamezni udi, da bode odboru mogoče račune za 1889. leto poravnati in imenik udov sestaviti. Pesmi za letošnji pevski zbor so razposlane in naj skrbijo poverjeniki za marljivo vežbanje in močen zbor. Pevski zbor vršil se bode dne 4. avgusta v Celji s sodelovanjem vojaške godbe. Slavna pevška in druga narodna društva se že sedaj opozarjajo na to slavnost. Vsi izvršujoči člani Slov. pev. društva, ki se hoté kot taki udeležiti Vodnikove slavnosti in peti Vodnikovo kantato, naj se nemudoma oglašé pri odboru za potrebne glasove.

Iz Šalovec pri Središči. (Dostavek.) Da so letos občinske volitve povsod natančne in sicer samo natančne, a ne da bi se reči moglo, da se kdo pri njih bori, to zahteva že duh časa. Dan danes trebamo pravičnih narodnih in v vsakem oziru zmožnih obč. predstojnikov, katerim leži na sreci blagor občine in občanov, in sicer tudi blagor občinskih ubožcev, saj jih nobenej občini ne manjka. G. dop. M. Š. pravi v št. 19, da je naš župan naroden. To je lepo, samo da tak človek, ki le nekoliko slovenski pisati zna, ali pri vsakej priložnosti na svoje prsi udarja, rekoč: Jaz sem naroden, ne pomeni Bog zna kaj. Dandanes je potrebno,

da kažemo svojo narodnost v djanji, t. j. da podpiramo vsa narodna podvzvetja, ki skrbijo za naše blagostanje dušno in telesno, kakor tudi za naš narodni napredek. Gosp. Zorjan, ima-li Mohorske knjige, je-li naročnik „Slov. Gospodarja“, poseduje-li sploh kakšno slov. knjigo? Gotovo ne! Je-li že kedaj žrtvoval en krajcar za naše bralno društvo „Edinost“, v čitalnico Ormoško ali društvo „Sloga“? Koliko je že storil za našega ubožca Goršiča? Čemu so mu kazenski denarji, ki se plačujejo v siromašni zavod? Pokaže naj nam na Goršiči, da so mu znana dela usmiljenja. To ga bode častilo in bode po volji vsem občanom. Pa pustimo vse to. Le besede našega milega Slomšeka ki je rekel: Šola je velik dar božji itd., mu še moramo na srce položiti, da ne bode na dalje nasprotoval Središčanom zaradi šole. Tudi besed sv. Ivana Krstnika bi menda naj ne pozabil. No, pa te reči naj popravi g. obč. predstojnik, potem bomo mu rekli: čast našemu obč. predstojniku. Zaradi tega popravka pa se naj ne huđuje, saj ve, da resnica mora na dan.

Več občanov.

Iz Vranskega. (Novi zvonovi.) Kratke besede, katere danes za „Slov. Gosp.“ napišem, imajo namen, razoznaniti vsem tistim, ki se zanimajo za vsako olepšavo cerkev, vesel praznik, kakoršni so imeli Vranski farani v nedeljo, 16. junija. Že pred 15 leti šlišati je bila želja, da bi se za farno cerkev Vransko omislili drugi zvonovi, kakor so jih si pridobili v bližnjih okoliceh vse fare. Tedanji g. župnik Stuller so sicer sami tudi srčno želeli, storiti v ta namen, karkoli mogoče, ali dohitela jih je neizprosna smrt, vzeli so željo saboj v hladni grob. Nastopili so službo duhovnega pastirja preč. gosp. Anton Balon, za slavo božjo in sv. cerkve goreče vnet mašnik in v teku malih let kazala se je bodisi, pri župni cerkvi, bodisi pri podružnih cerkvah vstrajna in neumorna delavnost vrlega svečenika. In danes prištevamo Vransko župno cerkev najlepšim v širni Savinjski dolini. Truda in denarja je bilo treba, a vendar so znali g. župnik modro uravnati vse tako, da nikogar ni bolelo in da nikomur ni bilo žal za vse, kar je prostovoljno daroval! Zadelala je naposled gospoda duhovnega svetovalca in župnika Anton Baloua naloga, vstreči vedno glasnejši želji faranov, da se dobé novi, za to lepo, veliko faro primernejši zvonovi. S tistim veseljem, kakor pri vsakem svojem podjetji, lotili so se težavnega, skrbi polnega dela. Prva podlaga v denarji je bil svota, katera je došla od rodbine p. d. Gorogrančeve na Vranskem. Farani so z veseljem segli v žep in v primerno kratkem času zamoglo se je odposlati naročilo obč. znanemu livarju zvonov, g. A. Samassi v Ljubljani. Težko in željno pričakovali so župljani novih zvonov, slovo od starih

jim ni bilo težko, saj jih je livar za dober delež stroškov vzel v račun! Še težje čakali so na trenotek, ko bode roka svečnikov se razprostrla in ko bode iz ust duhovna donel blagoslov na nove zvonove. Z iskreno ljubeznijo čakala je vsa župnija, da bodo prevzvišeni knez in škof Lavantinski, kakor so blagovolili sami obljubiti, prišli blagoslavljat nove zvonove. Vse želje so se sicer izpolnile, le najživejša ne, kajti premilostni knezoškof so vsled prevelikega truda ob delitvi sv. birme boleli v največjo žalost faranov tukajšnjih in vseh Lavantinskih. Dne 14. junija oznanil nam je grom topičev, vesela godba, da dohajajo zvonovi. Od meje do meje naše fare bili so postavljeni slavoloki, dokaz veselja med vernim ljudstvom. Na Ločici že so deklice sprejele in ovenčale zvonove, katere so trije domačini (Šentak, Cizej, Mesič) pod nadzorstvom spoštovanega Andreja Brišnika vozili sem. Gopđena Ema Šentakova je izročevaje krasen šopek, se v imenu fare g. župniku toplo zahvaljevala za njih trud in žrtvovanje in z godbo na čelu, med gromom topičev peljali so zvonove do cerkve, spremljala jih je velika množica ljudi vseh stanov. Blagošlovljenje vršilo se je slovesno v nedeljo 16. junija. Premilostni knezoškof poslali so v ta namen svojega namestnika, mil. gospoda inful. stolnega dekana Ignacija Orožna. Od vseh strani došli so tudi prč. gospodje duhovniki v čast redki tej slavnosti, med njimi prč. gg. dekani iz Dobrne in Braslovč. Milostivi gospod stolni dekan došli so v spremstvu prč. g. stolnega vikarja Borsečnika že prejšnji dan popoldne. Pred sv. mašo razložili so prč. gospod dekan Bohinc v jako ginljivej svojej propovedi z gorečo besedo pomen slovesnosti in pomen zvonov. Tako smo farani doživeli to prelepo in redko slavnost, za katero se nam je prirčno zahvaliti prečastnemu g. župniku Antonu Balonu; radost nas mora obhajati, če pomislimo, da so naši novi, milo doneči zvonovi krepak dokaz trdne vezi, katera spaja vrno ljudstvo s sv. vero, katera spaja z nerazrušljivo močjo farane, cerkev in duhovnega pastirja in nam je porok, da slovensko ljudstvo vé, da je naši omiki in napredku potrebno eno in to je: trdno versko prepričanje. Zvonovi so jako lepi. Prvi tehta 1852 kilgr. in ima napis: „Dar Vranskih faranov s svojim župnikom A. Balonom presv. Trojici“; drugi tehta 861 kilogr. in nosi napis: „Sv. Mihael brani nas v boju, da ne poginemo pri Božji sodbi“; tretji je težak 542 kilogr. in ima napis: „Sv. Barbara bodi nam pomočnica in tolažnica ob naši smrtni uri.“

Iz Slov. goric. (Kmet. poduk.) Na binkoštno nedeljo je H. Kalman prišel v Št. Ilj ter je govoril o „strupeni rosi.“ Že poprej sem slišal nekatere tamkaj zbrane kmete se pogovarjati in ugibati, v katerem jeziku bode imenovani gospod govoril. Rekli so, ako bode v

nemškem jeziku predaval, bomo odšli. In res tako je tudi bilo, g. Kalman je govoril nemški, več poslušalcev pa je zapustilo govornika. Gospod je razkladal nam na drobno o „peronospori ali strupeni rosi“, pa nam še povedal, koliko naj se vzame bakrenega vitrijola in apna na sto litrov vode za škropljenje, in na konci nam je v to pripravljeno oškropilnico pokazal, kako naj se traja zoper te bolezen škropi. A škoda da menda ena tretjina vseh poslušalcev ni zastopila govornikovih besed, govoril je edino le za nemške posestnike, katerih število ni presegalo 5, reci pet. Gospoda Kalmana torej, ako bode zopet enkrat imel prilžnost pri Št. Iljčarjih predavati in razkladati o trsnih boleznih, bi prosil v imenu Št. Iljskih kmetov, naj govori slovenski, tedaj bode on svoj namen dosegel, drugače je škoda za njegova prsa. Št. Iljskemu županstvu pa bi svetoval, naj drugokrat bolj razločno, umevno in pravilno nemški, brez takih kozlov, kakor zadnjokrat, „Kundmachung“ izda, da se vsaj posmehovanju izogne. Fr. Fr.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V nedeljo je Nj. veličanstvo svitli cesar vzprejel delgaciji na Dunaji ter ji je slovesno nagovoril. Besede so bile nekako merilo za razmerje, v katerem biva sedaj naše cesarstvo do svojih sosedov. Če jih razumemo prav, ni se nam še nič bati vojske. — Nemiri delalcev v Steyerji na Avstrijskem in v Kladnu na Moravskem še niso pri kraju. Treba je bilo v obeh mestih vojaštva. Le-to bode že naredilo mir, toda doklej ostane potlej pri miru, to je drugo vprašanje. — Naš ljubeznjivi predsednik dež. nadsodnije v Gradci, dr. vit. Waser, je izdal uredbo, vsled katere ni prav, če gg. sodniki držé „preveč s kako politično stranko.“ Nam je ta uredba čisto po volji, če velja ona za vse, torej tudi za vit. Waserja in za-nj v prvi vrsti, kajti celo ta njegova uredba, Bog zna, če kje ne služi kaki stranki. — Volitev dež. poslanca v Lipniškem kmečkem volilnem okraji vrši se dne 4. julija. Izvoljen pa bode brž gotovo konservativni Nemeč. — V Celovci dobijo novo obrtnijsko šolo in bode na njej se ve, da učni jezik samo nemški. — Obč. zbor podružnice sv. Cirila in Metoda v Črnem je bilo lepo znamenje za to, da so ondi slov. možje doma. Podružnica ima nad 200 udov. — V torek, dne 25. junija so imeli zaupni možje shod v Ljubljani ter so se posvetovali, katerih mož bi naj svetovali volilcem za dež. poslance. Upamo, da so se zjedini v njih, sicer pa so te volitve že precej prahú vzdignile, najbrž pa brez prave potrebe. — Na Primorji so volili skorej vse slov. kandidate za dež. zbor soglasno, samo v okraji Gorice sta